

ივ. ჯავახიშვილის სახელობის სახელმწიფო
უნივერსიტეტი

ხელნაწერის უფლებით

ნანა გიორგის ასული სუხიტაშვილი

მიხეილ ჯავახიშვილი და ახალი ქართული
სალიტერატურო ენა

სპეციალბა: 10.02.03 - ქართველური ენები

სადისერტაციო მაცნე

ფილოლოგიის მეცნიერებათა კანდიდატის
სამეცნიერო ხარისხის მოსაპოვებლად

თ ბ ი ლ ი ს ი

1995

სადისერტაციო ნაშრომი შესრულებულია თბილისის სულხან-საბა ორბელიანის სახელობის პედაგოგიურ ინსტიტუტში

მეცნიერ-ხელმძღვანელი — ფილოლოგიის მეცნიერებათა დოქტორი, პროფესორი
ზ. სარჯველაძე

საბჭოს ექსპერტები: პროფ. ზ. ჭუმბურიძე

პროფ. ა. ონიანი

ოფიციალური ოპონენტები:

ფილოლოგიის მეცნიერებათა დოქტორი, პროფ. ალ. დლონტი

ფილოლოგიის მეცნიერებათა კანდიდატი, დოკტ. დ. ჩხუბიანაშვილი

დისერტაციის დაცვა შედგება 1995 წ. 8. მარტი სთ-ზე

თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტთან არსებული სამეცნიერო-

საატესტაციო საბჭოს P IO.02 CIO-ს სხდომაზე

/370028, თბილისი, ი. ჭავჭავაძის გამზ. №1/

დისერტაციას შეიძლება გაეყნოს თსუ-ის ბიბლიოთეკაში

მაცნე დაგზავნილია . . . . .

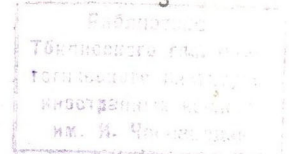
სამეცნიერო-საატესტაციო

საბჭოს სწავლული მდივანი,

დოკტორი, პროფ.

ვ. წიბახაშვილი

ნაშრომის ზოგადი დახასიათება

თემის აქტუალობა

მიხეილ ჯავახიშვილი მეოცე საუკუნის ქართული პროზის ერთ-ერთი ბრწყინვალე წარმომადგენელია. ფასდაუდებელია მისი დგაწლი ახალი ქართული სალიტერატურო ენის ჩამოყალიბებასა და დამკვიდრებაში. იგი სამართლიანად ითვლება ახალი ქართული სალიტერატურო ენის ერთ-ერთ ფუძემდებლად.

მეოცე საუკუნის დასაწყისში, როცა მიხეილ ჯავახიშვილი სამწიერ-ლო ასპარეზზე გამოვიდა, ქართულ სალიტერატურო ენას მრავალმხრივი საფრთხე ემუქრებოდა. ქართული ენის დამახინჯებამ თითქმის ყველა სფეროში იჩინა თავი. ეს დამახინჯება ძირითადად გამოწვეული იყო, ერთი მხრივ უცხოენოზრივი, სოლო, მეორე მხრივ, მომძლავრებული დიალექტური გავლენების გამო.

სტატიებში: „ახალი სალიტერატურო ქართული სათვის“, „როგორ ვმუშაობ“, „ქართული ენა“, „ისევე ქართული ენის შესახებ“ და სხვ. მწერალი მკაცრად ილაშქრებს ქართული ენის დამახინჯების წინააღმდეგ და მკითხველის წინაშე მეთად აქტუალურ და პრობლემატურ საკითხებს აყენებს.

ენის სიწინდისათვის ზრუნვა ყოველი დროისთვის აუცილებელია. ასეა დღესაც. ამიტომ ძალზე მნიშვნელოვანია დიდი პროზაიკოსის ენის შესწავლა, მისი თეორიული მოსაზრებების შეფერვა მის უზალო და შეუღარებელ პროზასთან.

ნაშრომის მიზანი

ნაშრომის მიზანია განსაზღვროს მიხეილ ჯავახიშვილის წვლილი ახალი ქართული სალიტერატურო ენის განვითარებაში. კერძოდ, გვიჩვენოს ის მრავალფეროვანი ენობრივი საშუალებები, რითაც მწერალი აღწევდა ნაწარმოების მაღალმატერულობას.

1461